

UNA OBRA PLENA DE SAVIESA Andreu Sotorra

Un fotograma de la pel·lícula *Pa negre*,
basada en la novel·la homònima d'Emili Teixidor

Trobar avui un personatge a qui es pugui aplicar el qualificatiu genèric d'humanista és cada vegada més escàs. Emili Teixidor (Roda de Ter, 22 desembre 1933 - Barcelona, 19 juny 2012) n'era encara un. Tot i que fa l'efecte que havia digerit ja fa temps aquest qualificatiu i no en feia carta de presentació. Darrere del seu caràcter murri, irònic i reservat a la vegada, hi havia un multillicenciat en Magisteri, en Dret, en Filosofia i Lletres i en Periodisme.

Emili Teixidor va saber aprofitar els coneixements adquirits, filtrant-los amb l'alambí de l'erudició, la mirada del periodisme i la força de la paraula. Cofundador de l'Escola Betània-Patmos, institució barcelonina que va acollir les despulles de l'autor abans de la cerimònia d'enterrament, el 21 de juny passat, a l'Església Parroquial de Sant Pere, de Roda de Ter, va mantenir una intensa

activitat des de la pedagogia, l'edició, la premsa i la literatura. Però hi ha també una faceta paral·lela: la d'assessor literari del Teatre Nacional de Catalunya (TNC), al costat del director Josep Maria Flotats. Durant les dues primeres temporades, entre el 1996 i el 1998, Teixidor va impulsar que Flotats preestrenés el TNC, a la Sala Tallers, amb l'obra *Àngels a Amèrica*, de Tony Kushner, i va assessorar la versió inaugural de *L'auca del senyor Esteve*, de Santiago Rusiñol, que va dirigir el desaparegut Adolfo Marsillach.

Emili Teixidor ha estat un dels millors autors de literatura per a infants i joves des de la represa dels anys seixanta fins a avui i també l'autor que ha aconseguit la popularitat sense proposar-s'ho, gràcies a l'adaptació al cinema de *Pa negre*. Però entremig hi ha el llegat d'una obra plena de saviesa, de personatges entranyables, d'històries emocionants, d'aventures d'intriga, de sensacions només possibles amb la paraula que han penetrat en el subconscient de diverses generacions de lectors. Nascut a tocar de la guerra civil, no és estrany que bona part de la seva obra literària s'endinsi sovint en el paisatge d'infància i en la manera de fer de la gent d'un medi rural de postguerra, el de la Plana de Vic.

Emili Teixidor sabia que s'adreçava a lectors en formació, però no per això deixava de forçar el nivell perquè també deia sovint que la lectura exigeix esforç. Per això, quan escrivia per als més joves, jugava tant amb la fantasia divulgativa com amb l'aventura històrica, fent que novel·les pretesament infantils i juvenils fossin, al mateix temps, per a tots els públics.

Si voleu rellegir i revaloritzar una obra sòlida com la d'Emili Teixidor, comenceu per una novel·la sense fronteres, la més popular: *Pa negre*. Si ja l'heu llegida, torneu-hi. Hi trobareu allò que la pel·lícula no explica, amb l'avantatge que ara en teniu fixats els rostres i l'atmosfera de la pel·lícula. Després recupereu alguna de les primeres obres: *El soldat plantat*, *Retrat d'un assassí d'ocells*, *Sic trànsit Glòria Swanson*, *L'Ocell de Foc*, *Cor de Roure...* La seva obra per a infants i joves, tret de la novel·la *Dídac*, *Berta i la màquina de lligar boira*, que es manté a La Galera, es troba tota reeditada a Cruïlla, on Emili Teixidor publicava des del 1984 i on va estrenar la sèrie de *La Formiga Piga*. La major part de la narrativa per a adults es troba dins el Grup 62. Novel·les, algunes, amb més de quaranta anys de vida i amb la certesa que perduraran tant en els prestatges tradicionals com en els microxips dels lectors digitals.